

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, u kojem se tvrdi da je ESB pogrešno protumačio i primijenio članak 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima time što je pogrešno pretpostavio da je pravo svake osobe na pristup svojem spisu u skladu s člankom 41. stavkom 2. točkom (b) Povelje ograničeno na mogućnost ispitivanja spisa kako bi mogla koristiti pravo na saslušanje u odnosu na konkretnu odluku koja podliježe ispitivanju u smislu članka 263. UFEU-a, o čije donošenje dotična institucija trenutno razmatra. Tužitelj tvrdi da se pravom na temelju članka 41. stavka 2. točke (b) Povelje utvrđuje šire načelo, a to je da uprava treba biti transparentna za one osobe u odnosu na koje donosi odluke i da to proizlazi iz činjenice da članak 41. stavak 2. točka (b), za razliku od članka 41. stavka 2. točke (a) i članka 41. stavka 2. točke (c), ne sadrži ikakvo upućivanje na odluku.
2. Drugi tužbeni razlog, u kojem se tvrdi da je ESB pogrešno protumačio i primijenio članak 22. stavak 2. Uredbe br. 1024/2013 ⁽²⁾ i članak 32. stavak 1. Okvirne uredbe o SSM-u. ⁽³⁾ Tužitelj među ostalim ističe da pojam spisa nije člankom 22. stavkom 2. drugom rečenicom Uredbe br. 1024/2013 usko definiran na način da bi se sastojao samo od dokumenata koje ESB prikuplja u svrhu donošenja konkretne odluke čije donošenje trenutno razmatra i da definicija spisa u skladu s člankom 32. stavkom 2. Okvirne uredbe o SSM-u obuhvaća sve dokumente koji se odnose na nadzor koji ESB izvršava nad relevantnim nadziranim tijelom. Tužitelj tvrdi da se članak 32. stavak 1. Okvirne uredbe o SSM-u ni u kojem slučaju ne može protumačiti tako da ograničava opseg prava u skladu s člankom 22. stavkom 2. Uredbe br. 1024/2013 i da se članak 22. stavak 2. Uredbe br. 1024/2013 i članak 32. stavak 1. Okvirne uredbe o SSM-u ne mogu tumačiti na način da ograničavaju opseg prava u skladu s člankom 41. stavkom 2. točkom (b) Povelje. Tužitelj upozorava na to da bi obje odredbe, ako bi ih trebalo tumačiti na taj način, bile nezakonite jer bi bile nespojive s nadređenim pravom.
3. Treći tužbeni razlog, u kojem se tvrdi da je pobijana odluka nezakonita čak i na temelju ESB-ova pogrešnog uskog shvaćanja prava na pristup spisu jer ESB nije zaključio da je ESB-ova odluka donesena na transparentnoj osnovi, osobito na temelju ESB-ove odluke od 4. ožujka 2004. o javnom pristupu dokumentima ESB-a (ESB/2004/258/EZ), ⁽⁴⁾ čije je donošenje razmatrao u vrijeme donošenja pobijane odluke, odluka koja podliježe ispitivanju u smislu članka 263. UFEU-a.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL 2013., L 287, str. 63.).

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 468/2014 Europske središnje banke od 16. travnja 2014. o uspostavljanju okvira za suradnju unutar Jedinstvenog nadzornog mehanizma između Europske središnje banke i nacionalnih nadležnih tijela te s nacionalnim imenovanim tijelima (Okvirna uredba o SSM-u) (SL 2014., L 141, str. 1.).

⁽⁴⁾ 2004/258/EZ: Odluka Europske središnje banke od 4. ožujka 2004. o javnom pristupu dokumentima Europske središnje banke (SL 2004., L 80, str. 42.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 14., str. 49.)

Tužba podnesena 13. listopada 2022. – ClientEarth/Vijeće

(Predmet T-648/22)

(2022/C 482/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ClientEarth AISBL (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: C. Ziegler, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku od 3. kolovoza 2022. (SGS 22/3264) u vezi sa zahtjevom za interno preispitivanje u skladu s glavom IV. Aarhuške uredbe u odnosu na Uredbu Vijeća (EU) 2022/515 od 31. ožujka 2022. o izmjeni Uredbe (EU) 2022/109 o utvrđivanju ribolovnih mogućnosti za 2022. za određene riblje stokove i skupine ribljih stokova koje se primjenjuju u vodama Unije te, za ribarska plovila Unije, u određenim vodama izvan Unije (SL 2022., L 104, str. 1. i ispravak SL 2022., L 227, str. 134.); i,
- naloži Vijeću snošenje vlastitih troškova i troškova koje je snosio tužitelj.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci koja se tiče prava i očitoj pogrešci u ocjeni u pogledu tužiteljevih prava da dobije pristup preispitivanju na temelju Aarhuške uredbe, zbog toga što je Vijeće utvrdilo da su tužitelji tužbeni razlozi u okviru kojih tvrdi da Vijeće nije bilo nadležno i da je zlouporabilo svoje ovlasti prilikom donošenja Uredbe o izmjeni ukupnih dopuštenih ulova bili nedopušteni jer ne spadaju u područje primjene članka 10. Aarhuške uredbe.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci koja se tiče prava i očitoj pogrešci u ocjeni u pogledu bitnih elemenata sekundarnog prava i opsega ovlasti Vijeća da utvrdi ukupne dopuštene ulove na temelju članka 43. stavka 3. UFEU-a, jer je Vijeće počinilo:
 - očitu pogrešku koja se tiče prava u pogledu navodnog utjecaja Sporazuma o trgovini i suradnji na ovlast Vijeća da utvrdi ukupne dopuštene ulove protivno zakonodavstvu EU-a o ribarstvu;
 - očite pogreške koje se tiču prava u odnosu na marginu prosudbe koju ima da utvrdi ribolovne mogućnosti, kako su ograničene općim ciljem najvišeg održivog prinosa iz članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe o zajedničkoj ribarstvenoj politici; i
 - očitu pogrešku koja se tiče prava i očitu pogrešku u ocjeni u pogledu granica svojih ovlasti na temelju članka 43. stavka 3. UFEU-a.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na očitim pogreškama u ocjeni u odnosu na obveze Vijeća da:
 - provede predostrožni pristup, kako je to propisano prvim i drugim podstavkom članka 2. stavka 2., člankom 4. stavcima 1. i 8. te člankom 9. stavkom 2. Osnovne uredbe o zajedničkoj ribarstvenoj politici i strogo ograničeno ciljem najvišeg održivog prinosa;
 - provede pristup temeljen na ekosustavu kako je to propisano člankom 2. stavkom 3. Osnovne uredbe o zajedničkoj ribarstvenoj politici.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni u odnosu na zlouporabu ovlasti koju je Vijeće počinilo kad je donijelo Uredbu Vijeća (EU) 2022/515 od 31. ožujka 2022. o izmjeni Uredbe (EU) 2022/109 o utvrđivanju ribolovnih mogućnosti za 2022. za određene riblje stokove i skupine ribljih stokova koje se primjenjuju u vodama Unije te, za ribarska plovila Unije, u određenim vodama izvan Unije (SL 2022., L 104, str. 1. i ispravak SL 2022., L 227, str. 134.).

Tužba podnesena 18. listopada 2022. – Shamalov/Vijeće

(Predmet T-651/22)

(2022/C 482/35)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Kirill Shamalov (Sankt Peterburg, Rusija) (zastupnik: A. Genko, odvjetnik)